

Nové vylití Ducha svatého

David Wilkerson September 15, 2008

Když zavane Boží Duch, každý pozná, že se něco děje. Lukáš, autor knihy Skutky, píše: „Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř“ (Sk 2,2). Podle tohoto verše na Letnicích přišel Boží Duch jako „hukot z nebe“. Byl mocný, rychlý a změnil celou atmosféru: „naplnil celý dům, kde byli“ (Sk 2,2).

Dalším projevem příchodu Ducha svatého bývá, že se otěse celé okolí. Náboženští představitelé o Letnicích byli rozčileni tím, co se dělo mezi Ježíšovými následovníky. Pokoušeli se umlčet hukot z nebe. Ale Duch pomazal Petra, aby jim odpověděl: „Můžete nám vyhrožovat, můžete nás uvěznit. Můžete nám přikázat, abychom zmlkli, ale my zmlknout nemůžeme. Bůh do nás vdechl svého Ducha, pomazal nás a my musíme svůtu zvěstovat, co nám řekl.“

Věřící se pak shromáždili k uctívání a modlili se: „Pohle tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; a vztahuj svou ruku k uzdravování, žítí znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše.“ Když se pomodlili, otěšlo se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží“ (Sk 4,29-31).

Co říkají proroci o vylití Ducha svatého na církve v posledních dnech

Bible praví, že bude otěseno vším otěsitelným. Otěsy zasáhnou i církve Božích vyvolených: „Jeho hlas tehdy zatěšil zemi, nyní však slibuje: 'Ještě jednou otěsu' nejen 'zemí', nýbrž i 'nebe'“ (Žd 12,26). Uvědníci poznali, že vylití Ducha o Letnicích bylo naplněním proroctví. Petr ihned povstal a vyhlásil: „Děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóae... v oněch dnech sešlu svého Ducha“ (Sk 2,16+18). I dnes můžeme z Písma porozumět, co se děje v těchto posledních letech.

Ve Starém zákoně proroci jako Izajáš, Jeremjáš, Ezechiel a další mluvili o vylití Ducha jako o „řasném dešti“ a „pozdním dešti“. Malachiáš – poslední kniha Starého Zákonu – popisuje pozdní dešť jako událost, která otěse zemi. A Malachiáš dokazuje, že toto mocné dílo Ducha svatého, toto vylití „pozdního deště“ se děje právě nyní, v naší generaci.

Malachiášovo poselství má dvě části. V první z nich mluví k bezbožnému, materialistickému světu, který se žene za rozkoší. V druhé mluví k těm, kdo milují Hospodina a bojí se ho.

Malachiášovo varování bezbožným národům

„Hle, přichází ten den hořící jako pec; a všichni opovážlivci i všichni, kdo páchají svévolností, se stanou strništěm“ (Mal 3,19). Všude okolo sebe vidím důkazy, že žijeme v době, kterou Malachiáš popisoval. Den jako hořící pec – ekonomicky, společensky i duchovně – je právě dnes.

Malachiáš odpovídá bezbožníkům níživou katastrofu, před kterou je nic neochrání: „... nezůstane po nich kořen ani větev“ (Mal 3,19). Nebude existovat žádný bezpečný přístav. Koho všeho ta katastrofa zasáhne? Všechny opovážlivce a všechny, kdo páchají svévolností (4,1). To znamená nejen ty, kdo si libují ve zvrácenostech. Opovážlivost, o které zde Malachiáš hovoří, vyjadřuje vyzývavý postoj vůči Bohu.

Moderní příklad takové opovázlivosti můžeme pozorovat v Evropské Unii. Pyšní se tím, že je bezbožným spolkem. Podle její ústavy Bůh ve společnosti nemá žádné místo, žádné uznání, jeho jméno je zcela vymazáno. Nakolik to mohou vědové Evropské Unie posoudit, Bůh je mrtev.

A Amerika nyní směřuje stejným směrem. Pomalu, ale jistě vytlačujeme Boha ze soudů, ze škol, ze společnosti. Odmítáme zmiňovat jeho požehnání nad naší zemí a místo toho tvrdíme: „Všechno jsme to dosáhli vlastní silou. Jsme největším, nejmočnějším a nejbohatším národem na zemi, a to vše jsme dokázali sami.“

Miluji Ameriku, ale obávám se, že tento národ vyplázl na Boha jazyk, opovázlivě ho vyzývá, aby něco udělal. Nejhorší arogance, které se lidstvo může dopustit, je vychloubat se nebi hříchem a tvrdit: „Bůh to nevidí. Stejně nic neudělá. Nezajímá ho to.“

Je opovázlivost pošlapat jeho slovo a zesměšňovat všechno, co zobrazuje jeho charakter. Uvědomte si, jakým zesměšňujícím manželstvím je uctívání sexuálních zvráceností. Je nestoudností legalizovat sňatky mezi homosexuálními páry a dovolit jim adopci dětí – teď se to zrovna projednává v Kalifornii. A mezitím se pedofilové dožadují uzákonění pohlavního styku s dětmi.

Tato bezbožnost nám defiluje před očima a vypadá to, že nemůžeme nic dělat, abychom ji zastavili. Ale nevím, jak dlouho ještě Bůh vydrží, než tuto opovázlivost odsoudí. Malachiášovo proroctví se v minulosti vícekrát splnilo, když bezbožné národy překročily určitou mez.

Z Písma je zřejmé, že Amerika v hříchu předstihla odpadlý Izrael, Sodomu a Gomoru i bezbožný svět za časů Noeho. Izajáš prorokoval: „Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy“ (Iz 60,2). Jeremjáš mluvil o této temnotě, když provolával k odpadlému Judovi: „Vzdejte slávu Hospodinu, svému Bohu, dříve než zpřesobí tmu, dříve než nohama narazíte o zšeřelé hory. S nadějí se upínáte k světlu, ale on učinil z něho šero smrti, obestřel je žerným mračením“ (Jr 13,16).

I Malachiáš hovoří o době, kdy zemi přikryje soumrak a Hospodin pokoří pyšné a opovázlivé. Až ten den přijde, nezůstane kořen ani větev, to znamená, že nezbude nic, na čem by se mohl znovu vybudovat blahobyť. Dosud nikdy Bůh nezničil kořeny obnovení docela. Teď však prorok zvěstuje úplné zničení, žádná možnost obnovy nezůstane.

Pro Ameriku a celý svět nastal čas zúžování. Všechny větve vlády Spojených států – včetně federálních bank a dalších finančních institucí – zasáhne krach a rozpad naší ekonomiky. Stará, pevně zavedená sdružení a instituce hluboce zakořeněné v naší společnosti zaniknou bez naděje na obnovení. Rozšíří se temnota, nikdo nebude znát cestu ven.

V Americe teď již i svetská společnost vidí, že nás čekají těžké časy. V jednom z posledních čísel časopisu *The Economist* byla zobrazena socha Svobody sedící bezradně s hlavou v dlaních, pochodě na zemi v prachu. Nadpis zněl: „Nešťastná Amerika“. Dále bylo možno se dočíst – doslova: „Celý svět zaplavuje šero beznaděje,“... „Tak dlouho jsme hamounili, až se to obrátilo proti nám,“... „Už je pozdě, nacházíme se na skluzavce,“... „Amerika je ve strašném stavu. Křivíme se do podoby Sodomy a Gomory,“... „Ekonomika je na pokraji pádu,“... „Svět vě.“

Před deseti lety jsem napsal knihu „Poslední výzva pro Ameriku“, která odpovídá ekonomickou katastrofou. Vysmívali se mi tehdy, že rád prorokuji konec světa (aťkoliv soudy nikdy nehlásám bez slz). V poslední době náš služební telefon skoro nepřestává zvonit – všichni tu knihu chtějí.

Ale Amerika není jediným národem, na který přichází temnota. Nedávno jsme vyslali tým služebníků do jednoho většího ruského města. Po návratu referovali, že tu část národa přemohla ekonomická beznaděje. Ceny benzínu, elektřiny a dalších základních potřeb raketově rostou, zatímco platy odpovídají asi polovině životního minima. Členové týmu říkali, že neviděli nikoho se usmívat – jedině v církvích, kde lidé důvěřovali Pánu a neztráceli naději.

Možná si myslíte: „Ono to nebude tak zlé. Naše ekonomika se vždycky nakonec zase vzpamatovala. Už jsme takové problémy zažili, a pak se to zase zlepšilo. Dobře, třeba to potrvá pět let, ale zase se to spraví.“ Ale co když má Malachiáš pravdu? Co když všechny kořeny naděje na zotavení budou zničeny až do posledního vlásku?

Co vám řeknu: Představte si, že by Malachiáš žil v dnešní době. A že by své poselství kázal přísti neděle ve vašem sboru. Představte si pastora Malachiáše za vaší kazatelnu. Skončí své kázání, zavě Bibli, sejde z pódia a

prochází shromážděním. Lidé jsou otěseni tím, co právě slyšeli – přichází doba soumraku a temnoty. Ale na Malachiášově tváři se objeví široký úsměv. Najednou rozpárá ruce a zvolá: „Radujte se! To proroctví, které jste právě slyšeli, není pro vás. Není míněno pro ty, kdo milují Pána a bojí se ho. Je to slovo pro pyšné, opovážlivé hříšníky. Je to svaté varování bezbožnému světu.“

Ano, v době temnoty budou škody všestranné. I křesťané utrpí ztráty, s tím se nedá nic dělat. Ale Bůh vám poslal své slovo, a toto slovo vás přeneseme přes těžkosti. Ať se třeba skály zřítí do moře. Ať se ekonomika rozpadne na kousky. Ať je otěseno všechno otěsitelné. Ale tím, kdo se ho bojí, Bůh poslal jiné poselství.“

Pro ty, kdo zvíťazí, je posláno slavné poselství

Pro Boží lid je zaslíbená radost, nikoliv temnota. Až temnota překryje zemi, až se lidská srdce rozklepou strachem nad hroznými věcmi, které se budou dít, právě tehdy nám „vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích (Mal 3,20).“

V nejtemnější hodině, až se rozmrže beznaděje, až vše překryje soumrak strachu, se Pána Ježíše zjeví slavněji zjevení než kdykoliv v historii. Celý svět bude svědkem jeho spasitelné moci v plné slávě. V zmateném světě, kde Muslimové prohlašují, že islám zvíťazil nad křesťanstvím, kde agnostici říkají, že Bůh je mrtev, Pán Ježíš povstane. Zazáří jako uzdravující Slunce, jasněji než v kterékoliv předchozí generaci.

A až se Syn zjeví, v Božím lidu se něco stane. Na konci toho verše se píše: „Rozbřhnete se a budete poskakovat jako vykrmení býčci“ (Mal 3,20). Je tu řeč o vylití pozdního deště, o zaslíbeném křtu v Duchu svatém, větrné mocnějšího hukotu z nebe. Až to přijde, Duch svatý obnoví mocné skutky: „dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; a vztahuj svou ruku k uzdravování, což znamená a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše“ (Sk 4,29-30).

Jsou tři slova, která mnozí křesťané už raději nepoužívají: znamení, divy a zázraky

Po celou generaci tato slova byla v církvi spojována se zneužíváním a urážkami. Právě když tak mnozí toužili spatřit pravé skutky Boží, potvrzené znameními, šarlatáni prezentovali falešné „svaté skutky“. Takzvaní uzdravovatelé z toho všeho udělali cirkus – v chamtivosti nabízeli uzdravení za peníze.

Když dnes tato slova slyšíme, vzbuzují v nás různé nepřijemné pocity – obavy z fanatismu, rozpaky ze zesměšnění, bolestné vzpomínky na vzácného bratra nebo sestru, jejichž víra na těchto podvodech ztroskotala. Tragickým následkem toho všeho je, že církve už nečekají, že by Bůh konal zázraky.

Satan ví, že je předpovězena nová vlna zázračných uzdravení, skutečně vedená Duchem svatým. Proto předvádí svá vlastní „uzdravovací“ shromáždění. V jeho shromážděních ale nestojí ve středu Kristus, jsou vyvyšováni andělé nebo určité osobnosti.

To, co prorokuje Malachiáš, se nedá zorganizovat lidskou silou. Nebude to vázáno na určité místo, nerozšíří se to okolo určitého jednotlivce. Bude to spíše doprovázet posvěcené zvěstování Krista. Bude se to dít stejnou měrou v církvích i v domácnostech věřících. Pomazání k modlitbám za nemocné obdrží pastoři i jiní služebníci. Starší povstanou v obnovené víře a dostanou zmocnění konat divy ve jménu Pána Ježíše. Všichni budou vzkládat ruce na nemocné a modlit se za jejich uzdravení.

K těm těm patří ještě jedno slovo, které raději nepoužíváme: projevy. Bojíme se projevů těla, přičemž se lidé chovají prapodivně. Ano, mnohokrát byl pojem „projevy Ducha svatého“ zneužit pro nejrozumnější projevy těla. Ale až se nás Duch svatý skutečně dotkne, jako se dotýkal lidí v Písmu, neměli bychom se jeho projevů bát.

Při vylití Ducha svatého v posledních letech bude jeho hlavním projevem radost. Zatímco svět bude zahalen soumrakem beznaděje, svědectvím Božího lidu bude čistá radost. Samotné základy lidské společnosti se rozpadnou a následovníci Pána Ježíše uprostřed trosek nepřestanou chválit Boha, budou šířit naději a ochotně pomáhat nejnuznějším.

Projevy radosti budou třeba více než kdy jindy. Den za dnem slyším, jak se věřící ptají: „Toto je všechno, co nám křesťanství může nabídnout? Pořád se máme zabývat utrpením a zkouškami? Pán už nemluví? On už neuzdravuje? Nemáme očekávat vyslyšení prosb? Kde jsou ty zaslíbené zázraky?“

Odpovím jednoduše: Uzdravení a zázraky jsou možné jen v moci Ducha svatého. Kniha Skutků praví, že Štěpán byl plný víry a Ducha svatého a mezi lidem učinil veliké divy a znamení (Sk 6). Jsme-li upřímní, musíme si přiznat, že jsme již ztratili víru na takové zázraky.

Mezi mnohými křesťany slábne oheň Ducha svatého

Bůh nemůže vyslyšet prosby, když neprosíme s vírou. Satan od nás neutáhne, kdy žijeme ve strachu a v nevěře. Smutná pravda je, že se nám nepodařilo převzít Bohem danou autoritu nad satanem a jeho démonickou říší. Boží slovo jasně říká, že satan ztratil moc. Jak nad ním zvíťazíme? „Vzepnete se nad něj a utáhnete od vás“ (Jk 4,7). Proč tak mnozí necháte satana, aby bez překážek devastoval vaši víru?

I pro vás Malachiáš nabízí východisko: „Rozbřhnete se a budete poskakovat jako vykrmení býčci“ (Mal 3,20). Malachiáš přirovnává věřící k telatům zavřeným ve stáji. Představte si telata uvázaná ve stáji, plná energie, toť se v kruhu, kopají a dělají hluk. Chápete, co se nám Malachiáš snaží popsat? Satanovi se podařilo mnohé věřící uvěznit v malých stájích. Nepustí je na zelené pastviny a k obživujícím vodám, které pro ně připravil Spasitel. Přemýšlejte o tom:

- Někteří křesťané jsou uvězněni ve stáji beznaděje. Jsou k smrti unudění, každý den se jen točí ve svém malém světě. Jsou spoutáni duchovním poutem sobectví, materialismu, vlastních potřeb – bez kapky radosti. Mnozí takoví věřící se už vzdali veškeré naděje na vysvobození. Když si vzpomenou, jak dříve chválili Pána, jen bezmocně vzdychají a říkají si: Bože, kde jsi?
- Někteří věřící jsou zavřeni ve stáji hořkosti. Bible říká, že hořkost je smrtelný jed. V Kristově lásce vás musím varovat: Ponecháš-li si jediný koutek hořkosti, jakoukoliv rasovou nesnášenlivost, neodpuštění, „spravedlivý“ hněv – jsi v poutech nepravosti. Zůstaneš-li v této vazbě jako tvrdohlavé telátko, budeš žít ve strachu, který vede ke smrti.

Existují i další věžské stáje: nevěra, zoufalství, strach, hříš. Bez ohledu na to, co tě poutá a omezuje, skutečnost je taková, že své stáje nedokážeme otevřít sami. Nedokážeme se zbavit zoufalství, strachu nebo nevěry z lidských sil. Potřebujeme nové naplnění Duchem svatým.

Prosím vás, už ani jeden den nezstaňte spokojeni s tím, jak se věci mají. Pán dává svého Ducha těm, kdo ho prosí. Osvobození přichází skrze víru. Když Bůh zaslíbí, že se rozbřhnete a budete poskakovat jako vykrmení býčci, znamená to víc než jen uvolnění z omezení. Když on otevře vrata naší stáje, vyběhneme a budeme skákat radostí. Už nad námi nebude soumrak, budeme svobodně chodit v naději a hojnosti života.

V těchto dnech nejistoty a soumraku dosvědčí Boží moc právě ti, kdo prožijí uvolnění ze své stáje. Budou jásat a radovat se, až povstane Boží Syn. Boží navždy platné zaslíbení jeho lidu bude zjevné všem.

Na osvobození ze stáje musíme spolupracovat

Duch svatý je dán těm, kdo prosí. Modlete se za obnovení ohně Ducha, aby oživil vaši víru a přitáhl vás blíže svému srdci.

Radost je ovocem Ducha. Jako Boží lid máme hlasitě zpívat a jásat v Hospodinu. Musíme ho chválit, ať se cítíme jakkoliv, protože Bible říká, že on přebývá ve chválách svého lidu.

Snad namítneš: „Není to pokrytectví, skákat radostí, když se tak necítím? Taková radost je k ničemu, když jsi v depresi nebo cítíš bolest.“

Poslouchej, co na to říká Malachiáš: „Rozšlapete svévolníky, že budou jako popel pod chodidly vašich nohou v ten den, který připravuji, praví Hospodin zástupců“ (Mal 3,21). Ve chvíli, kdy přijmeš vysvobození, když ze své stáje vírou vykročíš, satan se dá na útěk. Démoni se rozprchnou. Bez ohledu na to, co nového si vymyslí svět, jaké problémy přijdou, Boží slovo zůstává pravdou. Můžeš přijmout novou plnost Ducha svatého a vyběhnout jako býček vysvobozený ze stáje.

Rozloučím se s vámi těmito slovy zaslíbení:

- Hospodin potěší Sijón, potěší všechna jeho místa, jež jsou v troskách. Jeho poušť změní, bude jako Eden, jeho pustina jako zahrada Hospodinova. Bude v něm veselí a radost, vzdávání díky a prozpěvování (Iz 51,3).
- Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obviňovat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a v zemi propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízvě, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlíci, pozvednout truchlíci na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu oleku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je 'Stromy spravedlnosti' a 'Sadba Hospodinova' k jeho oslavě (Iz 61,1-3).

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/963/>